

Нсбето, заредено съ взривъ,
ще падне съ трѣсъкъ
на площада.

Човѣкътъ, който тамъ
лежи

въвъ локва кръвъ,
е моятъ братъ
и въ стъкленитѣ му очи
омраза и любовъ
горятъ.

Извергътъ,
мерзкиятъ
стрелецъ,
закри следитѣ си
завчасъ.

Ти спомняшъ ли си тозъ подлецъ?
Това бѣхъ
азъ.

Но помнишъ ли, едно дете умрѣ
въ Парижъ на барикада.
Едно дете
въвъ бой умрѣ

съсъ кървавата
ретроградность.
Въвъ жилитѣ полека-лека
кръвта изстива,
като щикъ.

Ала една усмивка лека
по устнитѣ се плъзва въ мигъ.
И после устнитѣ синѣятъ
ала въ очитѣ
жаръ гори,